

București, 24 septembrie 2025

În atenția:

Page | 1

Domnului Alexandru Nazare
Ministrul Finanțelor

Ref: Obligativitatea deținerii unui cont de plăți în România de către contribuabilii/plătitorii nerezidenți (conform proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative trimis spre promulgare pe 7 septembrie 2025)

Stimate domnule Nazare,

În numele Camerei de Comerț Americane în România (AmCham România), prin Comitetul de Fiscalitate, dorim să vă aducem în atenție o preocupare importantă referitoare la propunerea legislativă de modificare a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în forma transmisă spre promulgare în data de 7 septembrie 2025.

Ne exprimăm îngrijorarea față de prevederile referitoare la declararea inactivității contribuabililor/plătitorilor **NEREZIDENȚI** care nu dețin un cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului.

În mod particular, dorim să subliniem faptul că textul de lege nu face distincția clară dacă obligația deținerii unui astfel de cont în România sau la Trezoreria Statului se aplică și contribuabililor nerezidenți care dețin în România un cod de înregistrare în scopuri de TVA, un sediu permanent și/sau un sediu fix. Considerăm că impunerea unei astfel de obligații pentru contribuabilii nerezidenți contravine legislației UE, tratatelor semnate de România și în plus, ar conduce la o birocrație excesivă.

Practic, această prevedere i-ar obliga să își dubleze infrastructura bancară prin deschiderea unor conturi adiționale, generând astfel costuri suplimentare și complicații administrative inutile, inclusiv inactivarea în mod automat a multor companii nerezidente care nu vor putea duce la îndeplinire în timp util această obligație de conformare.

Avem convingerea că o astfel de măsură poate afecta negativ atractivitatea mediului de afaceri din România și funcționarea eficientă a companiilor cu activitate transfrontalieră. În acest sens, vă rugăm să aveți în vedere următoarele aspecte importante:

1. Excepția contribuabililor/plătitorilor nerezidenți de la obligația deținerii unui cont de plăți în România

În forma actuală a proiectului de lege, termenii „contribuabil” și „plătitor”¹, așa cum sunt definiți în Codul de Procedură Fiscală, includ și contribuabilii nerezidenți care desfășoară activitate economică în România:

¹contribuabil - orice persoană fizică, juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează, conform legii, impozite, taxe și contribuții sociale;

fie dețin în România un cod de înregistrare în scopuri de TVA², un sediu permanent și/sau sediu fix. Acești contribuabili nu au, conform reglementărilor actuale, obligația de a deține un cont de plăți în România. Impunerea acestei obligații ar genera o suprapunere nejustificată și o povară administrativă suplimentară pentru această categorie de contribuabili.

Propunerile de modificare vizează articolul 92, alin (1²), (4¹) – (4⁴), respectiv alin (8) din Codul de Procedură Fiscală. Atât forma din proiectul de lege transmis către promulgare, cât și forma propusă de membrii comunității AmCham România se regăsesc în Anexa nr. 1. Menționăm că aceste amendamente au fost transmise către Ministerul Finanțelor și cu ocazia procesului de consultare publică aferent pachetului 2 de măsuri fiscale, însă acestea nu s-au reflectat în varianta modificată a propunerii legislative.

Mai mult, un contribuabil nerezident nu poate fi declarat „inactiv” de către autoritățile fiscale române în baza unor criterii interne (precum lipsa unui cont de plăți local), atât timp cât acesta continuă să desfășoare activitate economică în statul său de rezidență și utilizează în mod legitim codurile de înregistrare în scopuri de TVA din statul de rezidență și din România, conform regulilor stabilite de Directiva 2006/112/CE privind TVA.

Spre exemplu, în cazul unei tranzacții triumphiulare, un contribuabil nerezident poate utiliza, prin natura fluxului comercial, codurile de TVA din România și din alt stat membru pentru desfășurarea activității economice. Declararea unui astfel de contribuabil drept inactiv, doar pentru că nu deține un cont de plăți local, ar fi contrară realității economice și ar duce la disfuncționalități în aplicarea regimului de TVA la nivelul UE.

Prin urmare, recomandăm exceptarea nerezidenților de la aplicabilitatea criteriului de inactivitate, pentru a evita interpretări extinse care pot afecta negativ mediul investițional și administrativ.

2. Măsurile propuse încalcă drepturi fundamentale prevăzute la nivelul Uniunii Europene

Impunerea obligației pentru contribuabilii nerezidenți de a deține un cont bancar în România creează o barieră administrativă care afectează libertățile fundamentale garantate de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și anume:

- libertatea de stabilire (art. 49 TFUE),
- libertatea de prestare a serviciilor (art. 56 TFUE),
- libera circulație a capitalurilor (art. 63 TFUE).

Aceste libertăți sunt esențiale pentru funcționarea pieței interne și pentru încurajarea activității economice transfrontaliere în cadrul Uniunii Europene. Măsura propusă poate fi interpretată ca o restricție disproporționată și nejustificată, ceea ce poate determina Comisia Europeană să inițieze o procedură de „infringement” împotriva României pentru neîndeplinirea obligațiilor asumate prin tratatele UE.

Riscul unui „infringement” este cu atât mai mare cu cât această măsură nu este proporțională cu scopul urmărit și afectează în mod direct libertatea întreprinderilor de a desfășura activități economice pe teritoriul altui stat membru fără bariere administrative nejustificate.

plătitor - persoana care, în numele contribuabilului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti ori de a colecta și plăti, după caz, impozite, taxe și contribuții sociale. Este plătitor și sediul secundar obligat, potrivit legii, să se înregistreze fiscal ca plătitor de salarii și de venituri asimilate salariilor;

² Spre exemplu, societăți neînregistrate și nestabilite în România care au obligația de înregistrare în scopuri de TVA în România conform prevederilor art. 316, alin (6) – (8) din Codul Fiscal pentru efectuarea unor anumite tranzacții specifice (e.g. achiziții/ livrări intra-comunitare de bunuri, importuri de bunuri, alte operațiuni realizate pe teritoriul României pentru care este persoana obligată la plata TVA, etc.)

În concluzie, recomandăm cu tărie revizuirea acestor prevederi pentru a asigura conformitatea cu dreptul european și evitarea unor potențiale sancțiuni sau conflicte juridice care ar afecta imaginea și climatul investițional din România.

3. Forma legislativă propusă va genera un blocaj administrativ la nivelul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți

Page | 3

Implementarea prevederilor în forma propusă va genera dificultăți majore în administrarea fiscală a contribuabililor nerezidenți. Majoritatea contribuabililor nerezidenți care operează în România nu dețin conturi de plăți deschise pe teritoriul României, întrucât își gestionează obligațiile fiscale, inclusiv plata TVA, prin intermediul conturilor din statul lor de rezidență. Obligația deschiderii unui cont bancar local ar impune o povară administrativă suplimentară atât pentru contribuabili, cât și pentru autoritățile fiscale.

În practică, această măsură va duce la:

- dificultăți în monitorizarea și urmărirea situației fiscale a contribuabililor nerezidenți, în condițiile în care aceștia pot fi declarați inactivi automat pe criteriul neîndeplinirii obligației de a deține un cont de plăți în România, fără a reflecta realitatea activității economice;
- un număr ridicat de contestații și proceduri administrative ulterioare, crescând riscul de litigii și conflicte între contribuabili și autorități;
- întârzieri semnificative în procesarea cererilor și soluționarea dosarelor, afectând în mod direct relația dintre stat și mediul de afaceri, în special în situația contribuabililor nerezidenți.

Acest blocaj nu va genera doar costuri administrative suplimentare, dar poate afecta și imaginea României ca destinație de investiții, în condițiile în care mediul de afaceri internațional caută predictibilitate, claritate și un cadru fiscal flexibil.

4. Obstacole semnificative în deschiderea unui cont bancar în România pentru contribuabilii nerezidenți

Pe lângă caracterul disproporționat al impunerii obligației de a deține un cont bancar în România, este important de evidențiat că, în practică, deschiderea unui astfel de cont de către o societate nerezidentă implică dificultăți semnificative, care pot duce la blocaje sau chiar imposibilitatea conformării într-un termen rezonabil.

În mod concret, în general băncile comerciale din România nu acceptă deschiderea unui cont bancar pentru societățile nerezidente. Există doar un număr de limitat de bănci care pot accepta deschiderea unui cont bancar pentru societăți nerezidente, însă implică o procedură riguroasă de verificare a clientelei (KYC/AML), iar în cazul societăților nerezidente aceste proceduri pot presupune adesea:

- solicitarea unei documentații extinse, traduse și legalizate, care include acte de înființare, certificate de înregistrare fiscală, extrase de registru, organigrame, declarații ale beneficiarilor reali, etc.;
- cerința prezenței fizice a administratorului sau a unui reprezentant legal în România, ceea ce implică deplasări internaționale costisitoare și organizatoric dificile;
- durate mai lungi de procesare, din cauza verificărilor suplimentare impuse entităților nerezidente;
- refuzuri din partea băncilor, în unele cazuri, din considerente de risc sau de conformitate internă.

Astfel, impunerea deschiderii unui cont bancar în România devine nu doar o măsură birocratică suplimentară, ci un obstacol administrativ real, care poate descuraja investițiile și complică nejustificat activitatea companiilor străine care își îndeplinesc deja obligațiile fiscale prin alte mijloace legale, cum ar fi conturi bancare din statul de rezidență.

Concluzionând, considerăm că această prevedere impune o povară administrativă și financiară disproporționată pentru contribuabilii nerezidenți și afectează negativ climatul investițional, fără a aduce beneficii concrete în ceea ce privește combaterea inactivității fiscale.

Având în vedere motivele expuse mai sus, vă adresăm rugămintea de a reevalua propunerea legislativă în sensul clarificării și exceptării nerezidenților care utilizează conturi bancare deschise în alte țări de la obligativitatea de a avea, suplimentar, un cont bancar deschis în România, pentru a evita efectele negative enumerate și a asigura o aplicare eficientă și echitabilă a legislației fiscale.

Page | 4

Ne punem la dispoziția dumneavoastră pentru discutarea aplicată și în detaliu a aspectelor semnalate mai sus într-o întâlnire tehnică cu o delegație a comunității AmCham.

Pentru stabilirea detaliilor organizatorice, vă stăm la dispoziție prin Ioana Gavril, Senior Advocacy & Macro Lead , AmCham Romania, igavril@amcham.ro, 0755.142.344

Cu aleasă considerație,

Vlad Boeriu
Comitetul de Fiscalitate
AmCham România

Anexa nr. 1

Forma din proiect (7 septembrie)	Forma propusă AmCham
Modificări propuse - Art. I - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	
Art. I pct. 3 ref. Lege 207/2015 La articolul 92, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins: „(1²) Contribuabilul/Plătitorul persoană juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității, dacă se află în una dintre următoarele situații:” a) nu are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului; b) nu a depus situațiile financiare anuale în termen de 5 luni de la împlinirea termenului legal pentru depunerea acestora.”	Art. I pct. 3 ref. Lege 207/2015 La articolul 92, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins: „(1²) Contribuabilul/Plătitorul persoană juridică română este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității, dacă se află în una dintre următoarele situații:” a) nu are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului; b) nu a depus situațiile financiare anuale în termen de 5 luni de la împlinirea termenului legal pentru depunerea acestora.”
Art. I pct. 4 ref. Lege 207/2015 La articolul 92, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alin. (4¹) - (4⁴) cu următorul cuprins: „(4¹) Dacă un contribuabil/plătitor declarat inactiv nu se reactivează în termen de un an de la data la care a fost declarat în inactivitate, acesta se dizolvă potrivit actului normativ de înființare, cu excepția societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se dizolvă potrivit art. VIII din Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative. (4²) În cazul contribuabilului/plătitorului declarat inactiv care nu se reactivează în termen de un an de la data declarării în inactivitate, organul fiscal are obligația de a formula cerere de dizolvare atât în situația în care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central, cât și în situația în care figurează cu asemenea obligații de plată, dacă nu este subiectul unor sesizări penale. (4³) Prin excepție de la alin. (4²), în cazul contribuabilului/plătitorului care are inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului formularea cererii de dizolvare se realizează după expirarea	Art. I pct. 4 ref. Lege 207/2015 La articolul 92, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alin. (4¹) - (4⁴) cu următorul cuprins: „(4¹) Dacă un contribuabil/plătitor persoană juridică română declarat inactiv nu se reactivează în termen de un an de la data la care a fost declarat în inactivitate, acesta se dizolvă potrivit actului normativ de înființare, cu excepția societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se dizolvă potrivit art. VIII din Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative. (4²) În cazul contribuabilului/plătitorului persoană juridică română declarat inactiv care nu se reactivează în termen de un an de la data declarării în inactivitate, organul fiscal are obligația de a formula cerere de dizolvare atât în situația în care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central, cât și în situația în care figurează cu asemenea obligații de plată, dacă nu este subiectul unor sesizări penale. (4³) Prin excepție de la alin. (4²), în cazul contribuabilului/plătitorului persoană juridică română care are inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului formularea cererii de dizolvare

termenului de inactivitate temporară, în situația în care nu și-a reluat activitatea. (4^4) În termenele prevăzute la alin. (4^2) și (4^3) organul fiscal, din oficiu, are obligația de a obține și utiliza toate informațiile și documentele necesare pentru stabilirea obligațiilor fiscale ale contribuabilului/plătitorului și de a întreprinde măsuri de recuperare a obligațiilor fiscale/bugetare, potrivit legii.”	se realizează după expirarea termenului de inactivitate temporară, în situația în care nu și-a reluat activitatea. (4^4) În termenele prevăzute la alin. (4^2) și (4^3) organul fiscal, din oficiu, are obligația de a obține și utiliza toate informațiile și documentele necesare pentru stabilirea obligațiilor fiscale ale contribuabilului/plătitorului și de a întreprinde măsuri de recuperare a obligațiilor fiscale/bugetare, potrivit legii.”
Art. I pct. 5 ref. Lege 207/2015 La articolul 92, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7^1), cu următorul cuprins: (7^1) Contribuabilul/plătitorul declarat inactiv conform alin. (1^2), se reactivează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (5) și nu se mai află în situația pentru care a fost declarat inactiv, respectiv are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului ori și-a îndeplinit obligația de depunere a situațiilor financiare anuale și nu se află în nicio altă situație din cele prevăzute la alin. (1) lit. d) – g)	Art. I pct. 5 ref. Lege 207/2015 La articolul 92, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7^1), cu următorul cuprins: (7^1) Contribuabilul/plătitorul persoană juridică română declarat inactiv conform alin. (1^2), se reactivează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (5) și nu se mai află în situația pentru care a fost declarat inactiv, respectiv are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului ori și-a îndeplinit obligația de depunere a situațiilor financiare anuale și nu se află în nicio altă situație din cele prevăzute la alin. (1) lit. d) – g)